



دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی تهران

دانشکده پرستاری و مامایی

بررسی تاثیر نقاشی همتایان بر شادکامی کودکان ۱۱-۷ ساله مبتلا به سرطان در

سنین مدرسه

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد رشته پرستاری کودکان

نگارنده : سمیه پلوان

استاد راهنما:

خدیجه زارعی

استاد مشاور:

دکتر اکرم السادات سادات حسینی

استاد مشاور آمار:

دکتر حمید حقانی

چکیده :

زمینه و هدف :

سرطان منجر به تاثیر نامطلوب روی جسم و روان بیمار شده و موجب بروز اضطراب و مشکلات روانی افراد مبتلا به سرطان می‌شود. با توجه به اینکه فرد با بیان احساسات می‌تواند در راه کاهش اضطراب و افزایش شادکامی گام بردارد و یکی از راه های بیان احساسات در کودکان از طریق نقاشی است لذا کاربرد نقاشی به عنوان یک شیوه برای افزایش شادکامی کودکان مورد توجه محققان است. هدف از این پژوهش بررسی تاثیر نقاشی هم‌تایان بر شادکامی کودکان مبتلا به سرطان می باشد.

مواد و روش ها :

پژوهش حاضر کارآزمایی بالینی تصادفی است که ۶۶ کودک مبتلا به سرطان بستری در مرکز طبی کودکان تهران پس از کسب رضایت آگاهانه و بر اساس معیارهای ورود، با استفاده از روش تخصیص تصادفی به شیوه بلوک چهار تایی در دو گروه مداخله و کنترل قرار گرفتند. بعلاوه ۳۳ کودک ۷-۱۱ ساله مشغول به تحصیل در مدرسه بعنوان گروه هم‌تا به شیوه نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. در ابتدا با هماهنگی با مسئولین مدرسه، طی برگزاری جلسات نقاشی از هم‌تایان با در اختیار قرار دادن ابزار نقاشی (برگه A4، مداد رنگی، مدادشمعی، پاک کن و ...) خواسته شد تا برای هم‌تایان بیمار با موضوع آزاد نقاشی بکشند. سپس نقاشی ها با واسطه محقق به گروه مداخله (کودکان بیمار) داده شد و از آن‌ها درخواست گردید تا در پاسخ برای هم‌تایان سالم نقاشی بکشند. این مداخله برای ۵ جلسه و یک هفته فاصله بین جلسات انجام شد. جهت سنجش میزان شادکامی گروه مداخله و کنترل از پرسشنامه شادکامی کودکان راجر مورگان استفاده گردید. پرسشنامه توسط گروه مداخله و کنترل قبل از شروع مداخله و پس از پایان پنجمین جلسه نقاشی تکمیل شد. با استفاده از نرم افزار SPSS روابط میان داده‌ها و همچنین متغیرها با تست های آماری همچون تحلیل کوواریانس و آزمون t مستقل و زوجی و کای دو مورد بررسی قرار گرفت.

یافته ها:

یافته‌ها نشان دهنده این بود که میانگین نمر شادکامی قبل (۳/۱۵۶±۰/۱۰) و بعد از مداخله (۳/۱۶۵±۰/۱۴) در گروه مداخله تفاوت معناداری از نظر آماری را نشان نداد (P=۰/۴۱۰).

نتیجه گیری:

با توجه به معنادار نبودن تاثیر نقاشی بر شادکامی کودکان بیمار در این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که احتمالاً برای بالا بردن سطح شادکامی کودکان بیمار، نقاشی به تنهایی تاثیرگذار نمی‌باشد و در کنار نقاشی بهتر است از سایر گزینه‌های هنری به صورت توأم استفاده نمود. همچنین انتظار می‌رود با تعداد جلسات مداخله بیشتر و ارتباط حضوری کودکان بیمار و هم‌تایان تاثیر مورد انتظار از مداخله حاصل شود.

کلید واژه‌ها: شادکامی، هم‌تا، نقاشی، سرطان، کودکان



Teheran University of Medical Sciences

School of Nursing & Midwifery

Title:

**The effect of painting by peers on happiness in
school-aged children with cancer**

**"A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of Science
(MSc)
Degree" in children Nursing**

By

Somayeh palvan

Supervisor

Khadijeh zareie

Consultants

Akram sadat hoseini

Hamid haghani

2018

Abstract:

Background: Getting cancer and understanding of the disease by the child, poses a profound psychological impact on the child. Research has shown that anger and impulsivity in children with cancer are significantly higher than in healthy children. On the other hand, it has been proven that the use of creative arts such as painting creates hope and self-esteem, independence, sense of competition, happiness and expression of emotion in children with physical illness. On the one hand, interaction between peers helps to help each other and complement each other in children, and when children model each other, they impose behaviors to imitate each other. As a result, they help each other to see appropriate behaviors. The aim of this study is to investigate the effect of peers painting on the happiness of children with cancer.

Method: This study is a randomized clinical trial of 66 children with cancer hospitalized in Tehran Children Medical Center after obtaining informed consent and based on entry criteria, they were assigned to intervention and control using random allocation method in quadruple block method. In addition, 33 children aged 11-7 years studying at school as a peer group were selected through available sampling. Initially, in coordination with the school authorities, during the painting sessions of their counterparts, the painting tools (A4 sheet, crayon, pencil, eraser, etc.) were asked to draw paintings for their patient counterparts. Then the paintings were given by the researcher to the intervention group (sick children) and they were asked to paint in response to their healthy counterparts. This intervention was performed for 5 sessions and one week interval between sessions. To measure the level of happiness in the intervention and control group, Roger Morgan's Happiness Questionnaire was used. The questionnaire was completed by the intervention and control group before the intervention and after the end of the fifth painting session. Using SPSS software, the relationships between the data and the variables were analyzed by statistical tests such as covariance analysis, independent and paired t-test, and chi-square test.

Results: The findings indicated that before and after the intervention, the level of happiness was not significantly different in the control and intervention groups, and the level of happiness in the intervention group after the intervention was similar to the level of happiness in this group before the intervention.

Conclusion: Although there is no significant effect of drawing on the happiness of the intervention group, it can not be denied that the mean of happiness in the intervention group was higher than the control group. This affirms the slight but positive effect of painting on the happiness of sick children, which suggests that painting alone can not be effective in increasing the happiness of sick children, and it is better to use several other aspects of arts therapies.

Keywords: Happiness, peer, painting, cancer, children